

BISERJE

Br.18 List učenika OŠ Sikirevci 2011./12.

Tema broja: „Europa i mi“

IMPRESUM

Biserje, List učenika OŠ Sikirevci

Adresa uredništva:

Novinarska družina „Biserje“
OŠ Sikirevci, Ljudevita Gaja 11
35224 Sikirevci

IZDAVAČ:

Osnovna škola Sikirevci
Za izdavača: Josip Dorić, ravnatelj

ODGOVORNI UREDNIK:

Jure Ačkar

GLAVNA UREDNICA:

Doris Sikavica, 8. r.

UREDNIŠTVO:

Lorena Sikavica, 8. b
Vedrana Lekić, 8. a
Klaudija Nikolić, 8. b
Valentina Nikolić, 8. a
Josip Živić, 8. a
Đurđica Lučić, 8. a
Ivana Galović, 8. b
Vinka Štrljić, 8. b
Tomislav Dimšić, 8. b

FOTOGRAFIJE:

Stjepan Matić, 8. a

ILUSTRACIJE:

Maja Matan, 8. a

SURADNICI:

Ana Radovanović, učiteljica 1. a r.
Renata Mihalj Lučić, učiteljica 1. b r.
Terezija Štrljić, učiteljica 3. r
Katarina Sertić, učiteljica LK
Domagoj Kolarec, učitelj biologije
Đuro Zetović, učitelj TK,
Mijo Živić, učitelj matematike
Antun Bertinovec, učitelj povijesti
Ana Rajčević, učiteljica engleskog j.
Kristina Avilov, učiteljica njemačkog j.

GRAFIČKA PRIPREMA:

Josip Živić, 8. a

SADRŽAJ

<i>Impresum</i>	
<i>Sadržaj</i>	2
<i>Uvodnik</i>	3
<i>O projektu: EUROPA I MI</i>	3
<i>Status hrvatskoga jezika u EU: MOJ HRVATSKI U EUROPSKOJ JEZIČNOJ ZAJEDNICI</i>	4
<i>Sikirevački idiom posavskih govora: SLATKO JE PISATI ZAVIČAJNIM GOVOROM</i>	5
<i>Uz Dan europske baštine: NAŠA KULTURNA BAŠTINA</i>	6
<i>INTEGRIRANI DAN PREDNOSTI I NEDOSTACI</i>	7
<i>Obilježeni Dani kruha: KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI</i>	8
<i>EU OČIMA MALIH LIKOVNJAKA I učenici trećega razreda uključili su se u projekt:</i>	9
<i>PRIMITE NAS KAO GOSTE I PRIJATELJE</i>	10
<i>Što znamo o EU: POVIJEST EUROPSKE UNIJE</i>	11
<i>Koje resurse unosimo u EU: VODA – NAŠE NAJVEĆE BLAGO I DALJE ĆEMO PEĆI RAKIJU I PRAVITI KOLINJE</i>	12
<i>KAKO SU PRVAŠIĆI SUDJELOVALI U PROJEKTU</i>	14
<i>Medvidovići između hobija i biznisa: BIT ĆE BOLJE U EUROPSKOJ UNIJI</i>	15
<i>Sikirevčanin Ivan Lovrić već radi europski: DOK JE SUNCA BIT ĆE I STRUJE DVOJEZIČNO O EUROPSKOJ UNIJI</i>	16
<i>Strani jezici u programima naše škole: FREMDSPRACHEN IN DER SCHULE FOREIGN LANGUAGES IN OUR SCHOOL</i>	19
<i>HUMOR</i>	20

UVODNIK

*U posljednje vrijeme mediji vrve reklamama koje potiču građane Republike Hrvatske da na referendumu za ulazak u EU na glasačkom listiću zaokruže **Da**. A što je uopće EU? Koliko znamo o načinu života i uvjetima privređivanja u toj velikoj asocijaciji? Kakve mogućnosti napretka i razvoja malih zemalja, kao što je Hrvatska, pruža EU. Ili možda ne?! Hoće li nas asimilirati gospodarski jaki narodi Europe? Hoćemo li sačuvati svoj kulturni identitet i kako ćemo naš tradicijski način života uklopiti u suvremene europske trendove? Sve su to pitanja o kojima treba razmisliti i odvagati prednosti i nedostatke.*

Stoga se na nastavnim satima svih predmeta, kao i kroz izvannastavne aktivnosti trebamo s tim što bolje upoznati kako bismo spremno dočekali naše uključivanje u europski način života. Jedan od oblika takvoga rada je i projekt koji smo ove godine pokrenuli pod nazivom „Europa i mi“, a što je ujedno i tema ovoga broja našega školskog lista. No, uz sadržaje vezane uz provedbu školskoga projekta u ovom ćete broju moći pročitati i druge uratke naših učenika i upoznati se sa aktivnostima i manifestacijama koje su upriličene u našoj školi.

Ujedno se zahvaljujem svim učenicima i djelatnicima koji su svojim uradcima i priložima sudjelovali u nastanku ovoga broja „Biserja“.

Doris Sikavica, glavna urednica

O projektu

EUROPA I MI

Planirajući kurikulumske sadržaje za ovu školsku godinu, odlučili smo provesti projekt „Europa i mi“. Projekt je osmišljen s ciljem što boljeg upoznavanja života i rada zemalja Europske unije i naše prilagodbe njima zbog skorog pristupanja članstvu EU-a.

Stoga su učenici i djelatnici škole već 23. rujna organizirali radionice i integrirani oblik nastave na kojima su se upoznali s kulturološkim, jezičnim, povijesnim, geografskim i gospodarskim osobitostima zemalja EU-a pod krilaticom „**Ujedinjeni u različitosti**“, a 16. listopada sve to prezentirali na priredbi za mještane koja je upriličena uz obilježavanje Dana kruha. Projekt se nastavlja šokačkim sijelom na kojem će se oživjeti neki već pomalo zaboravljeni običaji i snimiti ikavsko-jekavski posavski govor koji će jezikoslovni projektni tim opisati i prezentirati na Danima hrvatskoga jezika u mjesecu ožujku.

Uradci svih projektnih timova bit će publicirani u školskom listu, a kao kruna svega dogovoren je posjet učenika i djelatnika naše škole dvojezičnoj Hauptschulle Grosswarasdorf iz Gradišća, gdje ćemo upoznati organizaciju i metodologiju rada austrijskih osnovnih škola. Dakako, naša će škola potom ugostiti učenike i djelatnike gradišćanske škole u uzvratnom posjetu.

Josip Dorić, ravnatelj

Status hrvatskoga jezika u Europskoj uniji

MOJ HRVATSKI U EUROPSKOJ JEZIČNOJ ZAJEDNICI

Počeci hrvatske pismenosti sežu još u 9. st. kada su se Hrvati koristili trima pismima (glagoljicom, latinicom i bosančicom) te govorili trima jezicima (latinskim, staroslavenskim i hrvatskim). Tijekom srednjeg vijeka nastali su brojni spomenici, pravopisi, književna djela na različitim pismima i jezicima. Ulaskom štokavskog narječja u hrvatsku književnost potkraj 15. stoljeća, počinje naš današnji jezik. Jezik štokavskog tipa razvijao se bez velikih lomova pa se kraj 15. st. može smatrati početkom današnjeg književnog jezika.

Lorena Sikavica, 8.b

Do jedinstvenog hrvatskog književnog jezika nije se došlo ni brzo ni lako. Ne samo što se govorilo trima jezicima i pisalo trima pismima, već su se dugo upotrebljavali i oblici svih triju narječja. Stoljećima je bilo puno sukoba, borbi, rasprava oko hrvatskog jezika, ali bez obzira na brojne nepovoljne uvjete u kojima je nastajao, hrvatski jezik je normiran i opće-prihvaćen oblik jezika. Moj hrvatski uskoro ulazi u novo razdoblje, u EU. Tamo će se isticati jer je svojom poviješću zaslužan kao ni jedan drugi književni jezik na svijetu.

Doris Sikavica, 8.b

Svaki dan slušamo na TV-u kako se bliži dan kada ćemo ući u EU. Različiti su komentari na tu temu. Ja baš puno i ne razmišljam o tome. Znam da je meni moja domovina najdraža i da nigdje nema zemlje kao što je moja Hrvatska. Ponosna sam na zlatna polja, na veličanstvene planinske vrhove, na tajanstveno modro more. Kada uđemo u EU, želim da i ostale članice upoznaju ljepotu moje domovine. Imat ćemo im što pokazati i želim da naš hrvatski jezik bude priznat. Kada ljudi iz Europe upoznaju Hrvatsku, uvjerena sam da će i naš jezik zavoljeti te da će ga mnogi željeti naučiti. Rađat će se ljubav među ljudima, sklapat će se brakovi i tako će se naš jezik širiti i prenositi s generacije na generaciju. Zemlje u EU čuvaju svoju tradiciju i običaje, posebice ističu da je bogatstvo u tome što smo različiti, a na nama je da različitosti prihvatimo.

Vinka Štrlić, 8.b

SLATKO JE PISATI ZAVIČAJNIM GOVOROM

Zauvik isto selo

Eh, da mi je, da mi je bar još jednom zajahati nekog finog konja da odem na njivu đe detelina već izviruje, a stari hrast u pašniku dobiva svoje listove. U daljini vidim mali voćnjak koji se bili od cviča. Bit će dobar urod. U tišini prirode svome vrancu dajem vode ladne, iz bunara đermom izvadite.

Nedugo zatim, gle! Starom i umornom lenijom prolaze svinje, a za njima njihov čuvar – svinjar. Odoše na Savu, tu lipu mirnu rjeku na kojoj sam pecala. Tiho, ali dovoljno glasno da me moj vranac čuje, zapitkujem šta će bit s nama u Europskoj unije? Polako sjedam na vrančeva leđa i krećem prema Save. Putem susrećem jelene i druge životinje i divim se lipim zelenim livadama, i još lipšim pašnicima i šumarcima. Na Save sam napojila svoga vranca, a potom se umila i sjela na kamen. I dok sam se divila toj predivnoj rjeki, po glave su mi se vrzmala uvik ista pitanja: šta će bit s mojim vrancem u EU, očemo li smjet peć domaću rakiju od šljiva ili jabuka, šta će bit sa seljacima i njiovim načinom života?!

Tako zamišljena nisam ni primijetila da je sunce počelo zalaziti. A kad sam toga postala svjesna, u tom prizoru vidila sam u budućnosti isto ovako selo. Spokojno sam zajahala svoga vranca i vratila se doma. Došavši u selo, dočako me je stari prekrasni jelaš i široki šor.

I niđe na svitu nema ljepšeg prizora!

Antonija Rakitić, 8. b

Tajna starog bakinog ladičara

E, da je sad vud moja baka stara da mi o svom ladičaru progovara i o njenim lipim mladim danima brez briga i muka, a ne ko sad! Divo, za sve se sekiraš pa ti bude zlo.

Kad sam u bakino vrime bila kod nje, uvik bi mi pripovidala o svom ladičaru. “Taj ladičar, divo, bio je još od moje prabake...” Uvik sam mišljela da je tu njeko blago, blago naše loze. Uvik sam napadala baku da mi otvori ladičar stari, a ona bi mi govorila: „Divo, iznenadit ćeš se kad vidiš šta j’ unutra.” A ja u sebi mišljela: kad mi baka dade malo našeg blaga, kupit ću si vo-no. Ali nij to išlo tako lako. Baka neće i neće da ga otvori pa kaže: „Divo, bojim se štaš napraviti s našim blagom. Ja vaka zaprđnita mogla bi svašta napraviti.” Ma nij baka ni tako luda, sigurno bi tila to blago samo za sebe! I zato dugo nisam išla k njoj. Prošla je i zima, došlo proljeće. Baka se razboljela. Kad sam čula da je baka bolesna, potrčala sam k njoj. Trčala sam priko jelasa, ublatila se, i stigla da mi baka još samo ovo kaže: „Divo, otvori stari ladičar i vidi naše blago. Nemoj ga rasprodat, sjeti se svega što sam ti rekla.” Kad sam otvorila bakin ladičar, ugledala sam sačuvano bakino ruvo, dukate, slike iz bakine mladosti. I kad sam se okrenula prema njoj, moja baka izdahnula je svoj posljednji dah na ovome svitu.

Dugo iza toga ništa mi u životu nije imalo smisla, ali sjetila sam se bakinih riječi: “Divo, čuvaj ono šta imaš, nikad ne znaš šta će ti doniti sutra!” Te bakine riči potakle su me da se dičim onim što imam.

Klaudija Nikolić, 8. b

Uz Dan europske baštine

NAŠA KULTURNA BAŠTINA

Svake godine u mjesecu rujnu održava se manifestacija pod nazivom Dani europske kulturne baštine koja je utemeljena od Vijeća Europe. Hrvatska se ovoj manifestaciji pridružila 1995. g. proglašenjem posavskog sela Krapje selom graditeljske baštine. Ovom manifestacijom promovira se prirodno i kulturno nasljeđe kao dio zajedničke baštine naroda Europe.

Uključivanjem u ovu manifestaciju potvrđujemo svoju pripadnost zajedničkom europskom kulturnom, socijalnom, političkom i gospodarskom identitetu kroz vlastitu osobitost. Kulturna baština Europe sinteza je različitih utjecaja i stoljetnih prožimanja koji su najdominantnija poveznica među narodima i kulturama.

I naše selo sa svojom tradicijom i običajima također pridonosi europskoj kulturnoj baštini. Od ostataka graditeljske baštine imamo sakralne objekte izgrađene u drugoj polovici 18. st. (kapelica sv. Marije Magdalene na mjesnom groblju i župna crkva sv. Nikole biskupa), Od svjetovne graditeljske baštine sačuvala se satnička zgrada iz doba Vojne granice kada su Sikirevci bili sjedištem 5. satnije. Iz novijeg vremena za graditeljstvo ovoga kraja karakteristični su seoski štagljevi.

Od ostalih vidova kulturne baštine potrebno je istaknuti sunčanu čipku kao izvorni sikirevački motiv koji Udruga sikirevački motivi nastoji zaštititi kao naš brend. Možemo se pohvaliti i jednom od najljepših šokačkih narodnih nošnji te folklornim običajima. Svake godine domaćini smo smotre „Susreti naroda i kultura“.

Na dan europske kulturne baštine, 23. rujna učenici su o našoj kulturnoj baštini izradili plakat i power point prezentaciju koja je prikazana na priredbi uz obilježavanje dana kruha.

Ivana Galović, 8.b

INTEGRIRANI DAN

23. rujna u našoj školi bila je integrirana nastava kada su učenici sa svojim mentorima radili na projektu „Europa i mi“ pripremajući materijale za prezentaciju na predstavljanju projekta. Toga dana nastali su uradci koje možete vidjeti i pročitati u ovom broju „Biserja“, a na ovoj stranici slikovno su predstavljeni učenici koji s učiteljem matematike gosp. Mijom Živić rade na plakatu europskih moneta i odnosu kune prema njima.

Valentina Nikolić, 8. a

Obilježeni Dani kruha

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Jedna od manifestacija koje se u mjesecu listopada obilježavaju u gotovo svakoj školi Lijepa Naše jesu i Dani zahvalnosti za plodove zemlje, odnosno Dani kruha. Za tu prigodu učenici i djelatnici naše škole, uz neizostavnu pomoć mama, upriličili su priredbu za mještane na kojoj su uz prezentaciju izvornih proizvoda od krušarica prikazali i neke već pomalo izumrle običaje našega sela.

Ovako su se predstavili prvašići

Ovako se perje čija (čiha)

Priredba je održana u nedjelju 16. listopada u poslijepodnevnim satima. Posjetitelje su dočekali lijepo uređeni štandovi na kojima su bili izloženi krušni proizvodi, a uz svaki su prigodno odjeveni učenici i njihovi mentori (bake ili snaše) objašnjavali sastojke i demonstrirali postupak izrade. Bilo je tu peretaka, različitih kolača, domaćih kruhova iz **vanjske peći** i nezaobilazni sikirevački **crvi** (tjestenina za domaću juhu). Prikazan je i običaj **čihanja perja** te izrada predmeta od drva. Svoj štand imala je i Udruga Sikirevački motivi koja je predstavila postupak izrade **sunčane čipke**, sastavnoga dijela (ukras) narodne nošnje, a koja je po njima izvorni način čipkanja koji treba zaštititi (uz pašku i lepoglavsku čipku).

Na priredbi je predstavljen i gledateljstvu prezentiran i projekt **Europa i mi** koji ove godine provodi naša škola. Sve to veseljem su začinili pripadnici KUD-a, a reportažu je snimila SB televizija i prikazala u svom Dnevniku. Treba istaknuti da su u pripremanju i realizaciji priredbe, uz učenike i djelatnike škole, velik doprinos dali i vanjski suradnici i članovi pojedinih udruga na čemu im zahvaljujemo.

Vedrana Lekić, 8. a

..... a ovako motiv čipka

EU očima malih likovnjaka

Štefan Mihalina 6. r.

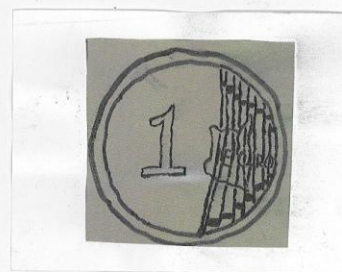
Tihana Ravnjak 6. r.

Lucija Lučić 6. r.

Josip Nikolić 6. r.

Marijana Dimšić – Knauert 6. r.

I UČENICI TREĆEGA RAZREDA UKLJUČILI SU SE U PROJEKT „EUROPA I MI“

Primite nas kao goste i prijatelje

Učenici 3. razreda izrađuju plakat s porukama za EU

Marija(K): „Uživajte u našem lijepom moru“

Karmela: „Neka se u EU bolje živi“

Eva: „Neka naša sela budu još ljepša“

Šimun: „Neka nestane rata i nasilja“

Marija: „Neka naša Hrvatska ostane lijepa“

Mihael: „Primite nas kao goste i prijatelje u vaše škole“

Igor (M): „Neka na licima ljudi vlada osmijeh“,

Ivan: „Uživajte i zavolite naš slavonski kulen“

Ena: „Neka među narodima vlada prijateljstvo“

Josip: „Neka svi imaju posao“

Elizabeta: „Zaposlite naše mlade“

Ana: „Naučite naš hrvatski jezik“

Marta: „Čuvajte našu prirodu“

Martin: „Naučite igrati naša kola i plesove“

Igor(L): „Neka svi od svoga rada lijepo žive“

Terezija Štrlić, učiteljica 3. razreda

ŠTO ZNAMO O EUROPSKOJ UNIJI

POVIJEST EUROPSKE UNIJE

Povijest Europske unije seže do 1952. godine, kada je osnovana Europska zajednica za ugljen i čelik koja je nastala na temelju Schumanova plana u sklopu kojeg je 1950. godine predloženo stvaranje ovlasti nad industrijom ugljena i čelika poslijeratne Njemačke i Francuske, kao i drugih država koje su im se htjele priključiti. Potpisivanjem Ugovora o Europskoj zajednici za ugljen i čelik 18. travnja 1951. u Parizu su Njemačka, Francuska, Belgija, Nizozemska, Luksemburg i Italija uspostavile zajednički okvir za dogovore o proizvodnji i distribuciji ugljena i čelika, te autonomni sustav institucija koje će time upravljati sljedećih 50 godina. Ugovor je stupio na snagu 23. srpnja 1952. godine. Ministri vanjskih poslova ovih država su na Sastanku u Messini, 1. i 2. lipnja 1955. godine, odlučili proširiti europsku integraciju na cjelokupno gospodarstvo.

EU

Europska unija (kratica EU) je jedinstvena međuvladina i nadnacionalna zajednica europskih država, nastala kao rezultat procesa suradnje i integracije koji je započeo 1951. godine između šest država (Belgije, Francuske, Njemačke, Italije, Luksemburga i Nizozemske). Europska unija formalno je uspostavljena 1. studenoga 1993. godine, stupanjem na snagu Ugovora o Europskoj uniji (poznatiji kao Ugovor iz Maastrichta). Europska unija danas broji 27 država članica. Prostire se na 4.325.675 km², a broji oko 496 milijuna stanovnika

EURO

Euro (simbol: €) je ime jedinstvene europske valute koja se u uporabi od 1. siječnja 1999., a od siječnja 2011. njezina uporaba proširena je na 17 država tzv. Eurozone:

Austrija, Belgija, Cipar, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Irska, Italija, Luksemburg,

Nizozemska, Njemačka, Malta, Portugal, Slovačka, Slovenija, Španjolska. Osim ovih država euro je od samog početka u službenoj uporabi i u Andori, Monaku, San Marinu, Vatikanu, Crnoj Gori te na Kosovu.

KUNA

Hrvatska kuna je službena valuta Republike Hrvatske od 30. svibnja 1994. U uporabi je zamijenila dotadašnji hrvatski dinar.

Naziv kuna za trajnu hrvatsku valutu odabran je zbog značajne uloge kunina krzna u monetarnoj i fiskalnoj povijesti Republike Hrvatske. Povijest naziva novčane jedinice Republike Hrvatske kune počinje s krznom kune kao sredstvom naturalnog plaćanja, zatim kuna postaje obračunska novčana jedinica i, napokon, novac u modernom smislu. Kunino krzno služilo je kao sredstvo plaćanja poreza zvanog kunovina ili marturina u srednjovjekovnoj Slavoniji, Primorju, Dalmaciji; lik kune nalazio se od prve polovine 13. stoljeća pa gotovo do kraja 14. stoljeća na hrvatskom kovanom novcu zvanom banovac; kuna je bila potencijalni novac Banovine Hrvatske.

*Valerija Rakitić, 7. r.
Zvonimir Nikolić, 6. r.*

KOJE RESURSE UNOSIMO U EUROPSKU UNIJU

VODA – NAŠE NAJVEĆE BLAGO

Čista, bistra, hladna ili topla,
Ona je tekućina našeg života.

Bila ona kisela, slatka ili slana,
Za život je neophodna hrana.

Za piće, pranje ili kuhanje,
Potrebe su naše svagdanje.

Na moru, rijeci ili vodenoj kapi,
Naše tijelo za vodom stalno vapi.

Ujutro, u podne ili uveče,
Našim tijelom ona teče.

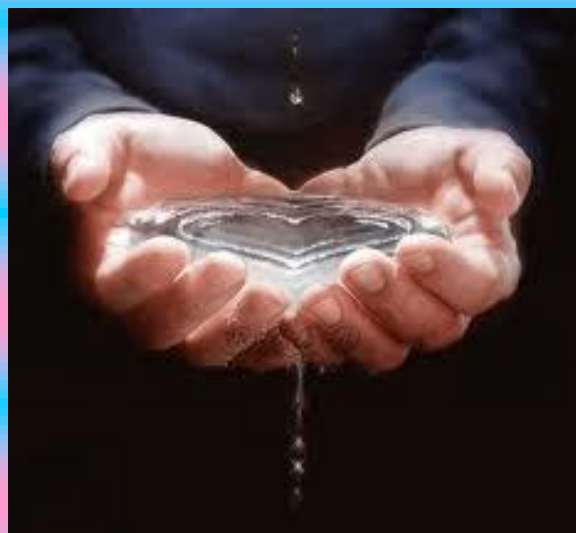
Svaki dan je sve manje ima,
U šumi, na njivi i poljima.

Zato čuvajmo svaki izvor,
Jer ga treba božji stvor.

Voda je biser koji priroda daje
Ali bez zaštite kratko će da traje.

Zato čuvajmo vodu u svakom obliku,
Na dobrobit sviju, ponos i diku.

Čuvajmo svaki prirodni slap,
Jer zlata je vrijedna svaka kap.

Kako je na planetu Zemlji sve manje vode koja postaje problem za održavanje života, Republika Hrvatska kao i naše mjesto imaju sreću što posjeduju bogatstvo nadasve kvalitetne vode. Budući da su u našem ataru otkriveni bazeni kvalitetne vode u velikim količinama, izgrađeno je i vodocrpilište za regionalni vodovod istočne Slavonije, od čega bi naše selo trebalo imati i gospodarske koristi ako se izgradi punionica pitke vode.

Postojeći regionalni sustav istočne Slavonije obuhvaća prostore županija Vukovarsko-srijemske, Osječko-baranjske i Brodsko-posavske. Sikirevci su središte tog regionalnog sustava. Na temelju hidrogeoloških istraživanja utvrđeno je kako bi vodonosnik kod Sikirevaca po količini i kakvoći zadovoljavao potrebe kao regionalno crpilište "Istočna Slavonija". Projekt je započeo 16.prosinca 2005.godine. Financirali su ga Ministarstvo poljoprivrede i Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka. Kako bi se projekt ostvario, mnoga ministarstva trebaju dati svoju suglasnost. U Sikirevcima se nalazi 8 bunara od kojih su tri u pogonu, a četvrti se planira pustiti u pogon. Sva tri rade bez centralne stanice (tzv. nulti pogon). Planira se napraviti centralna crpna stanica na Jaričištu koja služi za raspodjelu vode. Projekt je u prvoj fazi rada, tj.sređuje se papirologija potrebna za izgradnju. Centralna crpka bi trebala raspoređivati vodu prema Županji (555-575 l/s), Bickom selu (190-200 l/s), Gundincima (29-110 l/s) i Sikirevcima (2-45 l/s). U drugoj fazi se planiraju postaviti pročišćivači u slučaju onečišćavanja i gubitka kvalitete vode. Izgradili bi se tako da budu uklopljeni u okoliš. Dezinfekcija vode obavljati će se u uređaju. Na svakoj liniji za preradu vode (kapaciteta 500 l/s), prije ulaska u vodospremu pitke vode predviđeno je intenzivno zračenje UV-zrakama. Potrebne količine dezinfekcijskog sredstva, za osiguranje rezidualnog klora u

vodoopskrbnom sustavu, dodavat će se u samoj mreži prema potrebama. Centralna crpna stanica bi trebala biti gotova za dvije godine. Izgradnjom predviđenog zahvata bitno će se poboljšati vodoopskrba Istočne Slavonije, što je od posebne koristi u zdravstvenom pogledu, odnosno poboljšavaju se uvjeti stanovanja pa je to bitan općedruštveni doprinos. U gospodarskom pogledu povećanje kapaciteta vodoopskrbnog sustava omogućit će i razvoj proizvodnih i uslužnih djelatnosti u Istočnoj Slavoniji, koji za svoje djelatnosti zahtijevaju čistu vodu. Na području vodocrpilišta nema objekata kulturne baštine, na koje bi zahvat mogao utjecati. Na širem prostoru vodocrpilišta nema dijelova zaštićene prirode. Međutim, kako bi se utvrdilo postoje li na prostoru zahvata određeni organizmi (biljni i životinjski) na koje bi zahvat mogao utjecati te bi ih trebalo zaštititi, obavljena su istraživanja šireg prostora flore i faune.

Iako je još davne 2005.g.potpisan ugovor za izgradnju regionalnog vodovoda Sikirevčani još dan danas nemaju vodovodnu mrežu. Tek je ovog ljeta, točnije 22. kolovoza 2011. započelo kopanje, a 26. kolovoza 2011. postavljanje cijevi. U projekt je bilo planirano uložiti 700 000 kn zatim je ta svota povećana na 1 600 000 kn, a cjelokupni projekt izgradnje vodovodne mreže iznosit će oko 3.000.000,00 kn. Nadajmo se skorom priključenju vodovodne mreže u domaćinstva.

Dajana Lekić, Vinko Ivandić i Martin Živić, 7. r.

I DALJE ĆEMO PEĆI RAKIJU I PRAVITI KOLINJE

Rakija je poznato slavonsko alkoholno piće. Peče se uglavnom od šljiva pred kraj ljeta. Da bismo ispekli pravu, kvalitetnu rakiju, treba uložiti puno truda i vremena. Recept za kvalitetno pečenje rakije slijedi.

Prvo skupljamo šljive. Da bismo dobili bar 25 litara rakije potrebno nam je 100 kilograma šljiva. Te šljive odložimo u burad da stoje 2-3 tjedna. Šljive, koje smo odložili u burad, potrebno je miješati svaki dan dva puta, ujutro i navečer. Kada prođu 2-3 tjedna ili kad šljive prorade, pripremamo se za pečenje. Došli smo do pečenja. Kazan se najprije treba dobro naložiti.

Kom ne smijemo odmah istresti u kazan, jer nije dobro da naglo na velikoj temperaturi uđe u kazan. Kada smo kom istresli, trebamo ga povremeno miješati. Strpljivo čekamo da kom provrije i pretvori se u rakiju. Na kondenzatoru se nalazi otvor iz kojega pomalo curi rakija.

Ispod otvora stavimo zdjelu u koju će teći rakija. U posudu s rakijom stavimo uređaj koji se naziva „gradi“. Gradi nam pokazuju jačinu rakije. Kad nam prvi kazan rakije iscuri, stavimo u kazan drugu kacu šljiva. I tako sve ponovimo kao i kod prvog kazana.

Dobili smo traženu rakiju od šljiva. Ulijemo je u boce i ako želimo obojimo. Bojenje se radi tako da u maloj količini karameliziramo šećer koji će postati žut. Tada karamelizirani šećer ulijemo u bocu s rakijom. Boce rakije tada zatvorimo i spremimo.

Svi se rakijaši boje da ulaskom u EU neće smjeti proizvoditi rakiju. No, rakija će se i dalje moći proizvoditi, ali u ograničenim količinama (do 50 litara).

Ivo Grgur Vuković, 8.b

KAKO SU PRVAŠIĆI SUDJELOVALI U PROJEKTU

Učenici prvih razreda u školski projekt „Europa i mi“ uključili su se u skladu sa svojim mogućnostima. Tako su u sklopu integriranog dana posjetili obitelj Medvidović koja se bavi konjogojstvom. Učenici su se upoznali s čarima druženja s tim plemenitim životinjama, a neki su po prvi puta uzjahali konja, i to baš onoga s kojim je vlasnik Anto Medvidović ove godine bio na svjetskom prvenstvu u Francuskoj. Vidjeli su i brojna priznanja, medalje i pehare koje je tijekom bavljenja ovim hobijem, ali i biznisom, osvojio. U školu su se vratili sretni i zadovoljni onim što su vidjeli i doživjeli.

*Ana Radovanović i
Renata Mihalj Lučić, učiteljice 1. r.*

Na konju u Europsku uniju

BIT ĆE BOLJE U EUROPSKOJ UNIJI

Dok je konj bio radna životinja i služio u obavljanju poljodjelskih poslova, Sikirevčani su kao pretežito poljoprivredni proizvođači uzgajali puno konja. Međutim, uporabom traktora i poljoprivrednih strojeva u obradi tla i drugim poljodjelskim radovima, konji su postali neprofitabilne životinje i završili u „klaonicama talijanskih mesara kao glavni sastojci salame“. Devedesetih godina prošloga stoljeća, s porastom standarda seoskih domaćinstava, nekadašnji vlasnici konja uviđaju da bi trebalo sačuvati tradiciju uzgoja konja, ali isključivo za „pokazivanje i paradu, te sudjelovanje na folklornim manifestacijama i smotrama“. U tu svrhu osnivaju se konjogojske udruge, a među prvima Sikirevčani osnovaše svoju. I tako krenu uzgoj ovih plemenitih životinja, uglavnom lipicanske pasmine, ali po svim propisima i normama.

Među prvima, uzgojem lipicanaca počeli su se baviti i Medvidovići, posebice mladi gazda Anto koji je znanje stjecao i u đakovačkoj ergeli. Ispočetka je krenulo kao hobi, ali je tijekom dvadesetak godina, koliko se bave konjogojstvom, krdo naraslo na 25 konja i dva ponija tako da im je uzgoj konja postao glavno zanimanje, te su cijelu poljoprivrednu proizvodnju usmjerili u tom pravcu. Ali unatoč obećanjima da će država pratiti ovakve projekte, sve je palo na teret ovih zaljubljenika u konje pa im je sve teže održavati krdo. Iako su poticaji za ovu djelatnost nedostadni, Medvidovići bi i dalje povećavali krdo kad bi lakše i jednostavnije, bez nepotrebne papirologije koja iziskuje i novac i vrijeme, mogli svoje lipicance unovčiti. Međutim, naše je tržište malo, a na strano je zbog naprijed rečenoga teško

plasirati životinje (samo je jedan izlaz iz zemlje i to na Bregani). Uza sve takve poteškoće uspjeli su izvesti konje u Englesku, Švicarsku i Bosnu i Hercegovinu, ali to još nije ono čemu teže – da uz nastupe na raznim natjecanjima, na kojima su pobrali pregršt odličja i pehara, mogu od toga i živjeti. Ove godine predstavljali su našu zemlju na svjetskom prvenstvu u Francuskoj, a troškove sudjelovanja morali su sami snositi.

Zbog toga se nadaju da će se ulaskom u Europsku uniju i odnos prema uzgajivačima konja promijeniti nabolje, ako ništa drugo barem ne će biti granice prema Europi i lakše će se moći na europska tržišta.

Medvidovićevi lipicanci s njihovim trenerom i vlasnikom Antom predstavljali su Hrvatsku na svjetskom natjecanju u Conty-u u Francuskoj

Ana Medvidović; Dajana Lekić;
Ivana Nikolić, 7. razred

**SIKIREVČANIN IVAN LOVRIĆ
VEĆ RADI EUROPSKI**

DOK JE SUNCA BIT ĆE I STRUJE

„Daj, Bože, što više sunčanih dana!“ svakodnevna je molitva Ivana Lovrića iz Sikirevaca koji se prvi u ovoj regiji odlučio za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora, konkretnije pomoću solarnih ćelija koje će putnici prema Bosni primijetiti na krovu njegove obiteljske kuće. Njegova solarna elektrana snage je 10 kWh i svu proizvedenu energiju prodaje HEP-u po 3,83 kune, dok njihovu kupuje po 50 lipa. Sami zaključite isplati li se to?

A da je to isplativije nego se baviti poljoprivredom ili ugostiteljstvom (što je donedavno bilo glavno Ivanovo zanimanje)na vrijeme je shvatio Ivan Lovrić i uz pomoć kredita, koji će prodajom struje HEP-u otplatiti za šest godina, izgradio je solarnu elektranu i tako, gotovo ništa ne radeći, čeka da mu Sunce u prvom periodu namiri anuitete, a potom će “raditi u Ivanovu korist“.

„Osigurao sam egzistenciju sebi i svojoj obitelji, a na njima je da poslije mene nastave i povećaju proizvodnju“, govori Ivan.

„Onima koji žele kolektore postaviti na krov savjetujem da ih okrenu na jug te da budu površine barem 70 četvornih metara kako bi investicija bila isplativa“, zaključuje Ivan Lovrić.

Ivan nam je opisao kako sustav solarnih ćelija radi:

„Sve je vidljivo na monitoru invertera kojim se proizvedena istosmjerna struja iz solarnih ploča pretvara u izmjeničnu i upućuje u elektromrežni sustav HEP-a. Istina je, ovisi o tome koliko po danu ima sunčanih sati, ali u prosjeku svaki sat HEP-u isporučim struje za 40-tak kuna. Kad isplatim kredit svaki ću mjesec tržiti između četiri i pet tisuća kuna a da prstom ne mrdnem – smješka se Ivan. A

kad mi za 12 godina istekne ugovor s HEP-om, nadam se sklopiti novi i tako ćemo svi biti zadovoljni. I HEP, i potrošači struje i ja – zaključuje Ivan.

*Mario Baškarić, 8. a; Mario Galović, 8. a;
Gabrijel Lovrić, 5. razred*

DVOJEZIČNO O EUROPSKOJ UNIJI

EU znači suradnju između država i otvaranje granica, gdje ćemo moći ulaziti s osobnim dokumentima.

Gabrijele Živić, 5. r.

EU bedeutet Zusammenarbeit zwischen den Staaten und Eröffnung von Grenzen.

Ich weiß nicht viel über die EU, aber es sollte besser sein und es wird mehr reisen geben.

Ne znam puno o EU. Samo znam da će biti super i bit će puno putovanja po drugim državama.

Marko Križanović, 6.r.

Ich kann kaum warten, der EU beizutreten, weil in der EU werde ich einen Job finden können.

Jedva čekam ući u EU jer ću moći naći posao u stranim zemljama

Andrija Živić, 5.r.

O EU ne znam mnogo, ali kad uđemo u nju mislim da će sve biti skuplje. Neće se smjeti prodavati rakija bez dozvole. Bit će teže živjeti.

Terezija Lučić, 5.r.

Ich finde, dass in der EU alles teurer wird und dass wir Rakija ohne Erlaubnis nicht verkaufen werden können. Das Leben wird nicht mehr schön.

Es ist gut, dass wir unsere Kultur und Bräuche erhalten können.

Dobro je što možemo zadržati svoju kulturu i običaje.

Tihana Ravnjak, 6. r.

I don't want to be in the European Union. Our slivovitz and pork won't be allowed on free market. You will need a permit. There will be more unemployed people.

Tuguju oni koji nemaju posla zbog njihove vlade, a ja hoću drugu vladu i bolju i jaču Europsku uniju, da se može naći što više posla za ljude koji ga nemaju.

Ana Galović, 6.r.

Those people who have no jobs are sad. It is because of the government. I want a new government. I want a stronger EU. I want more jobs for people who do not have them.

Ne bih htjela ući u Europsku Uniju, zato jer se rakija i meso neće smjeti prodavati bez dopuštenja. Sve će poskupiti i bit će puno nezaposlenih ljudi.

Marija Lučić, 5.r.

There will be many changes in the village. Prices will go up. Salaries will go down. Electricity, garbage, etc. will be more expensive.

U selu će se mnogo toga promijeniti. Cijene će porasti, a plaća će se sniziti. Struja, smeće i ostale stvari će poskupiti.

Barbara Knezović, 5.r.

I hope it will be better when we are in the EU.

Mislim da će biti bolje kada uđemo u EU.

Marin Lekić, 6.r.

STRANI JEZICI U PROGRAMU NAŠE ŠKOLE

Fremdsprachen in der Schule

In unserer Schule lernt man zwei Fremdsprachen neben dem offiziellen Kroatischen: Englisch und Deutsch.

Im Schuljahr 1959/60 wurde Unterricht nach zwei Programmen durchgeführt: A-Typ (mit einer Fremdsprache) und B-Typ (ohne Fremdsprache). Die erste Fremdsprache war Deutsch, und es wurde in der vierten, fünften, und sechsten Klasse unterrichtet. Deutsch wurde bis zu dem Schuljahr 1965/66 unterrichtet. Die letzte Schülergeneration aus dem Jahr 1951 und die erste aus dem Jahr 1952 haben Russisch bis zu dem Schuljahr 1969/70 gelernt.

Englisch wurde in der Schule im Jahr 1969./70. eingeführt. Der erste Englischlehrer war Ana Škrak. Bis 1982/83 haben Tomislav Beljan, Slavica Crljan-Topolovac, Ružica Rajić, Miroslav Čokolić und Anica Kešina Englisch unterrichtet.

Vom Schuljahr 1982/83 bis heute wird Englisch von der Englischlehrerin Ana Rajčević unterrichtet. Bis 2004/2005 wird Englisch von der 4.-8. Klasse unterrichtet. Wöhentlich gibt es 3 Stunden Englisch und in der vierten Klasse 2 Stunden.

Vom Jahr 2004/2005 wird Englisch in die 1.Klasse eingeführt als die erste Pflichtfremdsprache. Als zweite Fremdsprache – optionale, wird Deutsch im Schuljahr 2007/2008 eingeführt.

Es wird von der 4.-8. Klasse unterrichtet und dieses Jahres haben wir eine kompetente Deutschlehrerin: die prof. Kristina Avilov. Früher hatten wir folgende Lehrer: im Schuljahr 2007/08 Paulina Mandura, Lebensmittel-Techniker;

im Schuljahr 2008/09 Nada Kvesić, Religionslehrerin;

im Schuljahr 2009/10 Katarina Sertić, Grundschullehrerin;

und im Schuljahr 2010/11 Lidija Šušak und Ana Lučić, Grundschullehrerinnen.

Alle Schüler nehmen im Englischunterricht teil und die Schüler von der 4.-8. Klasse haben Deutschunterricht. Sicherlich haben auch die Eltern und die Schüler akzeptiert, dass uns die Fremdsprachenkenntnisse nach dem EU-Beitritt helfen werden, die Kommunikation zu erleichtern und die Lebensqualität zu erhöhen.

Kristina Avilov, učiteljica njemačkog j.

FOREIGN LANGUAGES IN OUR SCHOOL

Nowadays, besides the official Croatian language there are two foreing languages, English and German, being learnt in our school.

Long time ago in the school year 1959./1960. education was performed by two curriculums: Type A (with a foreign language) and Type B (without one). The first foreign language was German, and it was taught in the 4th, 5th and 6th form. German was taught until the school year 1965./1966. with the last generation of students born in 1951.

The Russian language was first taught to the generation of 1952. until the school year 1969./1970.

The English language was introduced to the school in the school year 1969./70. The first English teacher was Ana Škrak. Until 1982./1983. the English language was taught by the following teachers: Tomislav Beljan, Slavica Crljan – Topolovec, Ružica Rajić, Miroslav Čokolić and Anica Kešina.

Since the school year 1982./1983. and presently the English classes are taught by our teacher Ana Rajčević.

Until the school year 2004./2005. English classes are taught from the 4h-8th forms. They have had two lessons per week in the 4th form, and three lessons in the other forms.

Since the school year 2004./2005. the English language starts to be taught since the 1st form as the first obligatory foreign language.

An optional foreign language as the 2nd language taught in our school is German since the year 2007./2008. It is done from the 4th form-8th form. This school year we have a qualified teacher of German prof. Kristina Avilov. The following teachers had taught German before her: - in 2007./2008. Paulina Mandura (a nutritional technician)

- in 2008./2009. a nun Nada Kvesić (a Religion teacher)

- in 2009./2010. Katarina Sertić (a younger children teacher)

- in 2010./2011. Lidija Šušak and Ana Lučić (also younger children teachers)

All students of our school are attending the English and German classes.

By all means, both the parents and the students have realized that, by entering the European Union, the knowledge of other languages will help and make easier communication and, therefore, improve the quality of life.

Ana Rajčević, učiteljica engleskog j.

HUMOR

